

[ROZGROM *sb m*

L sg rozgr(o)mie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

*Pogrom, pokonanie wojsk [czyj = kto został pokonany] : Odieżdżając Pánowie Hetmani po tey ták fławney porażce fwey/ po onym rozgromie Moskiewfkim/ do Króla/ poruczyli wśzytek lud pod íprawę Filoná Kmity. *PaprGniazdo* 1185 (*Linde*).*

Cf **ROZGROMIENIE**

MN